

עטרת שרון

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמנוא בארה"ק, רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פרשת אמור

בס"ד, עש"ק פרשת אמור
ב' אייר תשע"א - שנה ב' גליון ס"ט

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש			
הרה"ג מוצ"ש	ר"ת	ירושלים	6:47
8:41	8:03	בני ברק	7:02
8:38	8:05	ניו יורק	7:39
9:16	8:44	קנדה	7:52
9:31	8:59	נא לשמור על קדושת הגליון	

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם פי את אשי הוי"ה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש (כא א).

לכא, כמו שאיתא בזה"ק (ח"ג יא.) ששם אהי"ה מרמז לאנא זמין לאתגליא.

'לאלהיהם' יש לומר שהם שני תיבות לאלה"י מ"ה, היינו שע"י שיעשה כל הנ"ל, יתמתקו ממנו כל הדינים והמקטרגים בחינת אלהי"ם, ע"י שם מ"ה החדש כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, כמבואר ממרן הארז"ל (ע"ח שער התיקון פ"א), ואז יהיה היחוד בשלימות בחינת יחוד הוי"ה אדנ"י בני' 'אלהיהם'.

'ולא יחללו שם אלהיהם' היינו 'שם' בני' שמות הוי"ה שד"י, רצה לומר שלא יאמר האדם שדי ומספיק לו מה ששם הוי"ה הוא כמו שהוא עכשיו שהוא בוא"ו, אלא 'כי את אשי' היינו שצריך האדם ליגרום להוריד מספר 'אשי' ממספר 'שם' ואז ישאר מספר שם יהי"ה, שזהו מה שצריך כל אדם להשתדל וליראות שע"י עבדתו בתורה ומצוות יגרום שיהיה שם הוי"ה יהי"ה.

והוא ע"י 'והיו קדש' והי"ו מספר יהי"ה עה"כ, 'קדש' שיקדש ויטהר את עצמו, ועי"ז יגרום שיתקון שם הוי"ה ליהי"ה, ואז יקרב הגאולה הכללית, ויתקיים בנו הכתוב ביום ההוא יהיה הוי"ה אחד ושמו אחד בב"א.

(רעוא דרעוין תשס"ט לפ"ק)

כמו שידוע ממרן אלהי בעש"ט הקדוש זי"ע (בעש"ט עה"ת בראשית אות קסו), על מש"כ קרבה אל נפשי גאלה (תהלים סט יט) שמתחלה צריך כל אחד לגאול נפשו גאולה פרטית, וכשיגאל כל אחד גאולה פרטית, אז יהיה הגאולה כללית במהרה, משום שכל גאולה פרטית הוא מושרש וחלק מהגאולה הכללית.

וזה ידוע ג"כ ממרן הארז"ל (לקו"ת זכריה) עה"פ ביום ההוא יהיה הוי"ה אחד ושמו אחד (שם יד ט) שלעתיד לכא יהיה שם הוי"ה יהי"ה, שהוא"ו יתהפך ליו"ד, וזהו 'יהיה הוי"ה'. היינו שע"י שיהיה כל קומת ז"א בשלימות בכל העשר ספירותיו ע"י המשכת כל הצלמים שהוא בחינת חב"ד, עי"ז יהיה הוא"ו משם הוי"ה יו"ד שלם והבן.

וזהו מה שמרמז לנו התורה 'קדשים יהיו לאלהיהם' רצה לומר 'קדשים' בני' שלשה מילויי שמות אהי"ה דיודי"ן ההי"ן אלפי"ן בחינת צלם כדלעיל. יהי"ו בני' שם יהי"ה עה"כ. היינו שע"י שהאדם יקדש עצמו ע"י תורה ומצוות ויתקן את השלשה צלמים שלו, עי"ז יהיה לו גאולה פרטית בחינת קרבה אל נפשי גאלה, וישרה עליו שם הגאולה יהי"ה.

ועי"ז הוא מקרב את הגאולה הכללית, כי הרי שם אהי"ה מורה על לעתיד

ואפשר לומר דהנה בתחילת הפרשה פרש"י 'אמור אל הכהנים' אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים. היינו שהכהנים מרמזים על הצדיקים, שהם מצווים להזהיר את כל בני ישראל שילכו בדרך התורה והיראה, וזהו להזהיר גדולים על הקטנים. ואם כן יש לומר שכל הפרשה מדבר ונוגע גם כן לכל בני ישראל.

ולכן יש לומר שזה ידוע שכל עבודת האדם בעולמו הוא בא כדי שיתקן את הצלם אלהים שלו, ע"י קיום התורה ומצוותיה.

כי הרי ידוע שלכל אדם מישראל יש לו נפש רוח ונשמה לפי מדרגתו, וגם יש כנגדם שלשה מיני צלמים לאדם, שהם שלשה מלויים שיש בשם אהי"ה דיודי"ן וההי"ן ואלפי"ן, כנודע ממרן הארז"ל בשער הכוונות בכוונת ליל הושענא רבא (סוכות דרוש ז). והנה אלו הצלמים סובבים ומשמרים את האורות הפנימיים דנר"ן שיש בתוך האדם, וכשחוטא האדם ח"ו פעם אחת פוגם בנפש ומסתלק צלם אחד, עד שבשלש פעמים מסתלקים כל שלשתם.

אבל ע"י שיתקן את כל הצלם וכל שיעור קומת הקדושה שלו, עי"ז יהיה לו גאולה פרטית מיצה"ר ויוכל לעבוד את הבורא ב"ה בשלימות בקדושה ומהרה,

עטרת פז

אמרות סהרות מרבתינו זי"ע

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני הוי"ה מקדשכם (כב לב).

הם הצדיקים המוסרין עצמן על קידוש השם בקריאת שמע, ובפועל על התורה ועל המצוות נפשי יצאה בדברו (שה"ש ה'ו), בגודל אהבה וחיבה, וממשיכין קדושת ואור אלהי על עצמם, ומוזה נתפשט קדושתו על כל בני אדם, כמעט מי שיש בידו למחות (שבת נד:), שביאר מרן הבעש"ט שיתפשט קדושתו וחיות אלהותו אור המתוק על כל בני אדם, שירגישו הכל הארה נפלאה בנפשם. והם הם המקדשין שמו הגדול ברכים. שהכל מודין ומברכין ומתענגין על ה' ועל תורתו בתשוקה והארה נפלאה, והוא צריך לדקדק מאוד במעשיו, שבדבר קל יסתלק ממנו הארה נפלאה הזאת, ויגרום היוק גדול להדבקים אליו ואל שורש נשמתו, וזה חילול השם שנסתלק האורות אור אין סוף המחיה את הכל, והשומר נפשו אף בינו לבין עצמו שימשך על נפשו האורות אור אין סוף בכל רגע, הוא המקדש שמו ברכים, וגורם יחודים עליונים, והמון עם הפחותים המקטרגים על הצדיקים ומוצאים אצלו פחיתות הם המחללין השם ולא הוא, כי באהבתה תשגה תמיד (משלי ה'ט) ודי בזה.

(אוצר החיים' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהינה (כג טו).

ר"ל 'ספרתם' לשון ספירות, וכן הוא בלשון ספיר ויהלום, כלומר הקב"ה מברך לישראל שהספירות קדושות שבהם נשרש כל נשמות ישראל זה בכתר מלכות, וזה בחכמה משכלות דקדושה, וזה בדעת ובתבונה בחדושי תורה נגלה ונסתר, וזה בחסד איש חסד לכל וכו', שיהיו אלו הספירות מאירין לכם תמיד בלי שום פגם של עבירה כנודע. והוא יהיה ממש כמו 'ממחרת השבת' שיהיה לעתיד יום שכולו שבת, והוא מעת 'מיום הביאכם את עמר התנופה' שהוא סוד ב"פ 'עמר' מספר כתר, סוד שתי מלכים ז'ו"ן יהיו משתמשים בכתר אחד בלי שום קיטרוג. 'שבע שבתות' היינו שבעים שנה 'תמימות' בלי שום חסרון יום אחד, כדכתיב אצל אברהם אע"ה 'ואברהם זקן בא בימים' (בראשית כד א) בלי שום חסרון, 'תהינה' כך לכל ישראל הקדושים.

(בן ביתי' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהינה (כג טו).

אפשר לפרש בדרך רמז שזה ידוע מחכמו"ל (פסחים סח:): אמר רבי אלעזר, הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם, מאי מעמא יום שניתנה בו תורה הוא. היינו שע"י קבלת התורה"ק ועבודה ולימוד תורה"ק, ע"ז יש באפשרות ליהנות בזה העולם כי יעשה הכול עפ"י התורה. וזהו 'ספרתם' לשון ספיר ויהלום היינו שעושה עבודת הקודש ע"ז יהיה 'לכם' יוכל ליהנות בעוה"ז. 'ממחרת השבת' פרש"י הקדוש 'ממחרת' ממוצאי יו"ט. היינו שלא רק בשבת או ביום טוב יהיה מותר ה'לכם' אלא גם לאחר שבת ויום טוב ג"כ ע"י שעובד ועושה הכל בדרך תורה"ק מותר ה'לכם'. 'מיום הביאכם את עמר' עמ"ר בגימטריא ש"י, להפוך מקר"י ש"י עולמות ע"י שיעשה תשובה, 'שבע שבתות תמימות תהינה' שבע שבתות מרמזו לשבעים שנה שיש לו לאדם בעולם הזה, וזה תראה שיהיו 'תמימות תהינה' שהכל יהיה שלום, ירחם השם יתברך על עמו בני ישראל שיהיה הכל בתמימות.

(מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן (כג י).

הנה בכל דבר חכמה שאדם לומד אפילו יהיה דבוק באלהיו וכמלך המשיח, ובכל תורה וחכמה שאדם לומד אפילו לשמה, בהארה גדולה ובהתרחבות הדעת ובדביקות עד כלות הנפש, שטועם ממש אור עולם הבא וזיו שכיתו בעולם הזה בתורה ובמצות. ופניו בווערות כמראה הלפידים, רואה שם הוי"ה לנגד עיניו, אש שחורה על גבי אש לבנה, ורואה מלאכים ושרפים. עדיין איננו בטוח שלא יתאחו בו אלהים אחרים בנאווה, שהוא עבודה ורה ממש כופר בעיקר, ונופלין לו דרכים והמצאות וחקירות באלהותו יתברך ויתעלה, מה למעלה ומה למטה ושאר חקירות של הבל, אשר זה לא יפול במחשבה אלא למי שדוחזין אותו למיתה למעלה למקום נחשים.

וירחם על נפשו להאמין באלהיו אמונה פשוטה, שאין לך תנועה קטנה וגדולה הזות אבר קטן, שלא יהיה בו אלופו של עולם, ויהיה דבוק באמונת אלהי עולם בדביקה וחשוקה ורצון ובהכנעה גדולה, ובקבלת היסורין והביונות בשמחה רבה, ומחמת גודל האור השופע עליו לא ירגיש בחרפות וביזות.

ולזה אחר יום ראשון של פסח, שהאיר הקב"ה את זיו הדר שכיתו במוחין עליון, ובאור אין סוף מעין עולם הבא בעולם הזה, בא אח"כ בחינות העמר, ואיתא ברעיא מהימנא (וזה"ק ח"ג צו): פקודא דא, לקרבא קרבן העמר, קרבנא דא, פלא איהו בדיקת עילא ותתא, מטרוניתא וזבנהא פחדא אלוני. אשת זנונים, אתר חקת גרמה מבינייהו, דלא יכילת למיקם על גבה. ודאי טהורה היא, (במדבר ה כח) ונקתה ונזרעה זרע, ואוסיפת חילא ורחימו לגבי בעלה. אשת זנונים עקרת מן מקדשא, דלא למקרב לגביה, דאלמלא ביהוה זמנא דאשת ובנהא חיל אבדיקת גרמה, איהי אתקריבת לגבה, אתאבדידת מעלקא. ועל דא לא בעיא לקרבא למקדשא, ועקרת מניה, ואשתארו ישראל זכאיו, פלא ערבוביא אחרא, לגבי דא דמהימנותא. דא דסתרא דא, תרתין אחרו. דא דביקו דאשת חיל, סמא דמותא לאשת זנונים. ודא קרבנא דעמר בגין אשת חיל, דתערוק אשת זנונים מנה. כי באמת זמרו ה' כי גאות עשה (ישעיה יב ה).

וצריך לעבוד הש"ת בשמחה ובדביקות ובהרחבות הדעת, להשיג ממלכות עד חכמה המחיה את כולם, להשיג מוחין קדושים וחדוותא דשמעתא, כל אחד לפי מעשיו טועם מאור התורה, כי כל דף גמרא ופרק משניות מחיה ממש הנפש, ובפרט ספר זוהר על כלם, ובשמחה מרב כל לעשות המצוה, כי הם ממש חיינו וחיות נפשנו חיות ותענוג ממש מרב כל, אבל על כל מדריגות אלו איננו בטוח שלא יתאחו בו אלהים אחרים, כמו שנעשה לירבעם וכיוצא בו, כי בכל אלה אם יתערב איזה גסות הרוח להתנשא בכבוד, ולמאוס בקבלת חרופין וגדופין, ומכל שכן כשיש בו בטמורו ובסתירו להיות רב ורבי ורבן, והכל נגלה לפני יודע נסתרות. אזי בקל יוכל לדחות, לכעס ולגאווה ולשאול תחתית, ולדרכים רעים ומשונים.

ולכן באמת כל הצדיקים אמיתים, אחר כלות נפשם בודקים עצמם, והם בעיניהם שפלים ונבזים ממש פחות שבפחותים מכל ישראל גרוע מכל הגרועים, בוכה ומכבה שמים וארץ עמו שלא יתדחה מאור פני מלך חיים, כי בקל יוכל לדחות כידוע ממרן אור שבעת הימים האר"י החי בן אליעזר בן שרה, והוא בחינות כתר ואין שבנפש, שאין בחיצונית שלו שם אלהים, וזה הביטול והבדיקה לאשפלא גרמיה קמי מארי כעפר, ויבקש רחמים שיהיה מצורף בתוך עדת ישראל, ולאחוב כל ישראל ככבת עין, וכשיבוא למדריגה זאת כי הוא מדריגה כמו כל המדריגות, אזי בדיקו דאשת חיל סמא דמותא לאשת זנונים, ובעת שמשפיל עצמו מאד קמי מאריה, אזי מסתלקין ממנו כל הדינים, וכל המחשבות רעות לא יבוא לפניו, עייל ונכנס בוקע רקיעים, בכיה תקיע בלבי מסיטרא דא, וחדוה ואור והתפשטות הגשמיות מסיטרא דא, ומקושר באהבת ישראל, דן את הכל לכף חיים וזכות אמן כן יהי רצון.

(היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע

סדר כתיבת התפילין. סימן לב

יתברך ותצילנו מטעות הכתיבה ומטעות הכוונה אמן וכן יהי רצונך:

יג. סדר כתיבתן של ראש ארבע שיטין, פרשה ראשונה: וידבר, מזה, בחדש, בצאתי. פרשה שניה: והיה, וכל פטר, הוי"ה ממצרים, פטר רחם. פרשה שלישית: שמע, נפשך, לבניך, לאות. פרשה רביעית: והיה, ונתתי, יבולה, בשבתך.

יד. של יד שבעה שורות. פרשה ראשונה: וידבר, את, בחדש, זבת, את, הוי"ה, הוי"ה. פרשה שניה: והיה, רחם, ואם, זאת, לשלחנו, להוי"ה, עיניך. פרשה שלישית: שמע, את, מאדך, היום, בביתך, לאות, על. פרשה רביעית: והיה, ובכל, ואכלת, הוי"ה, אשר, בין, ביתך.

טז. ויחלקם לשורות קודם הכתיבה, ובעת הכתיבה יכתוב באהבה וביראה ובדבקות כל אחד לפי השגתו.

מסגרת השלחן

אלהינו והצילנו מטעות הכתיבה ומטעות הכונה אמן כן יהי רצון. ובשעה"כ (תפילין דרוש ב) - גם קודם שיתחיל לכתוב יתפלל ויאמר ירמ"א ו"א שתשרה שכונתך במעשה ידי ותצליחני בכתיבתי זאת שאני כותב תפילין אלו לשם קדושת מצות תפילין שציונו ה' אלקינו ותצילנו מטעות הכתיבה ומטעות הכונה אכ"ר, והיה נועם ה' אלקינו כו'. מובא בשל"ת (סק"ג). ורבינו הוסיף 'ולשם קדושת ישראל' והוא מדברי העטרת זקנים (סק"ד) כמובא בשוה"ט לעיל סעיף ג. וכן הוסיף רבינו 'לעשות תפילין לשמו יתברך' והוא מדברי הירושלמי (ברכות פ"ט ה"ג) והביאו רבינו בשוה"ט לעיל סימן יט, וז"ל: העושה תפילין לעצמו מברך אקב"ו לעשות תפילין, לאחרים לעשות תפילין לשמו יתברך, וכל אלו הברכות אני השפל איני מברך שלא לעבור על דברי חבירי, והמברך לא הפסיד אף שאין צריך לברך המברך יתברך, עכ"ל. ואפשר מטעם זה הכניסו רבינו ביהי רצון.

ג. סדר הכתיבה הוא מפע"ח (שער התפילין פ"ד) - ותחלה נבאר סדר כתיבתן. כבר ידעת שהפרשיות ש"ר, ונתבין ד' שיטין, כל פרשה ופרשה. ופרשיות של יד, נכתבין ז' ז' כל פרשה ופרשה. וזהו סדר חלוקיהם, של ראש, בד' שורות כזה: פרשת קדש - וידבר, מזה, בחדש, בצאתי. פרשת והיה כי - והיה, וכל פטר, ה' ממצרים, פטר רחם. פרשת שמע - שמע, נפשך, לבניך, לאות. פרשת והיה אם - והיה, ונתתי, יבולה, בשבתך. צורת תפילה של יד, בז' שורות, כזה: פרשת קדש - וידבר, את היום, בחדש, זבת, את שבעת, ה' ל, ה' ממצרים. פרשת והיה - והיה, רחם, ואם לא, זאת, לשלחנו, לה', עיניך. פרשת שמע - שמע, את, מאדך, היום, בביתך, לאות, על מזוזות. פרשת והיה אם - והיה, ובכל, ואכלת, ה' בכס, אשר ה', בין עיניכם, ביתך. וכ"ה בשעה"כ (תפילין דרוש א), ובעולת תמיד (שער התפילין), ועיין בטור ובי"י (סימן לה) נוסח אחר בסדר הכתיבה.

ד. רבינו האריך לבאר עפ"י סוד את סדר השורות וכוונותיה, ואנו לקטנו רק הדברים הנגלים לנו, והרוצה לעמוד על סודן של דברים יע"ש.

יא. צריך לזהר בכל יכולתו לכתוב ארבע פרשיות של ראש או של יד רצופים שלא להפסיק בנתיים, מכל שכן באמצע. ואם הוא זקן או חולה, יכתוב על כל פנים שלשה פרשיות הראשונים רצופים, ואם גם זה קשה עליו, יכתוב שני פרשיות רצופים ואח"כ שנים אחרים, אבל בין פרשה ראשונה לשניה לא יפסיק בשום ענין, ואם כתב שני פרשיות ראשונות והפסיק, קודם שיתחיל לכתוב פרשת שמע יעביר הקולמוס בדיו על תיבות וידבר, ועל תיבות והיה של פרשה שניה, ואחר כך יכתוב. ואם כבר כתב שלשה פרשיות, יעביר גם כן על שמע ואח"כ יכתוב והיה אם שמוע, ועל ידי זה יש קצת חיבור:

יב. קודם שיתחיל לכתוב יתפלל כך ויאמר יהי רצון מלפניך הוי"ה אלהי ואלהי אבותי שתשרה שכונתך במעשי ידי ותצליחני בכתיבתי זאת שאני כותב תפילין הללו לשם קדושת מצות תפילין, ולשם קדושת ישראל, שציונו הוי"ה אלהינו לעשות תפילין לשמו

א. כ"כ בפע"ח (שער התפילין פ"ד) - גם צריך לזהר, כל מה שיכול לכתוב כל ד' פרשיות של ראש או של יד רצופים, ולא יפסיק בינתיים בשום דיבור כלל ועיקר, ומכל שכן באמצעם. ואם הוא זקן או חולה, ואינו יכול לכתוב כל הד' פרשיות ביחד, יכתוב ג' פרשיות ראשונים, ואח"כ יכתוב הד'. ואם גם זה קשה עליו לכתוב, יכתוב ב' פרשיות הראשונים רצופים עכ"פ, ואח"כ יכתוב ב' פרשיות אחרות ביחד. אבל בין פרשה ראשונה לשניה, לא יפסיק בשום ענין. והנה אם כתב ב' הפרשיות הראשונים, והפסיק קודם שיתחיל לכתוב פרשת שמע, יעביר הקולמוס בדיו על תיבת וידבר של קדש, ועל תיבת והיה של פרשה ב', ואחר כך יכתוב מפרשת שמע ואילך, ועי"ז יש קצת חיבור. ואם כבר כתב בתחלה כל ה' פרשיות והפסיק, אז יעביר הקולמוס על תיבת וידבר של פרשה ראשונה, ועל תיבת והיה של פרשה שניה, ועל תיבת שמע של פרשה שלישית, ואח"כ והיה אם שמוע, ועל ידי זה יש קצת חיבור. ובשעה"כ (תפילין דרוש ב) - גם צריך לזהר לכתוב כל הד' פרשיות של ראש או של יד רצופים יחד, ולא יפסיק ביניהם בשום דיבור כלל ועיקר, ומכ"ש באמצעם. ואם הוא זקן או חולה ואינו יכול לכתוב כל הד' פרשיות ביחד, יכתוב שלשה פרשיות הראשונות ביחד, ואח"כ יכתוב הד' לבדה. ואם גם זה קשה עליו, יכתוב עכ"פ ב' פרשיות הראשונות בלבד בלתי הפסק בנתיים בשום אופן, ואח"כ יכתוב ב' הפרשיות האחרות יחד. והנה אם כתב ב' הפרשיות הראשונות והפסיק, אח"כ כשיבוא לכתוב פרשת שמע צריך שבתחילה יעביר הקולמוס בדיו, ויכתוב על תיבת וידבר של פרשת קדש, ועל תיבת והיה של פרשה שניה, ואח"כ יכתוב משמע ואילך, ועי"כ נקרא קצת חיבור. ואם כבר כתב שלשה פרשיות והפסיק, אז יעביר הקולמוס גם על תיבת שמע שבפרשה ג' ואח"כ יכתוב פרשה רביעית כולה ביחד. מובא בשל"ת סק"ג.

ב. כ"כ בפע"ח (שער התפילין פ"ד) - גם קודם שיתחיל לכתוב יתפלל כך, יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתשרה שכונתך במעשי ידי ותצליחני בכתיבתי זאת שאני כותב תפילין הללו לשם קדושת מצות תפילין שציונו ה'

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרובתינו זי"ע

וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש וכו' שבת הוא להוי"ה בכל מושבתיכם (כג ג).

למה התחפשתם, וכי לא הרגשתי שצדיקי עולם עומדים לבוא אלי. ויצווה להביא כיבוד, ונתעסקו כמה שעות בשיחה עמוקה בדברים העומדים ברומו של עולם. כשביקש רבינו להיפרד ממנו, הזמינם להיות אורחיו לשבת. רבינו התנצל על שמשום סיבות שונות מוכרח הוא לחזור מיד, ונפרד ממנו באהבה רבה, אמנם הרה"ק מרודול נשאר שם לשבת.

בדרכו חזרה שאלהו השוחט: למה לא נעניתם לבקשת הצדיק להישאר כמו הרה"ק מרודול. ענה לו רבינו: מנהגנו ללבוש בגדי לבן בשבת, כמנהג רבותינו מלובלין ומודיטשוב זי"ע, ואיני רוצה לשנות ממנהגי, ולנהוג כך בפני צדיק זה שאינו נוהג כך, יראה כאילו נוהג אני רבנות במקומו, ומשום כך אף על תשוקתי לשבות אצלו שבת אחת ולראות דרכו בקודש נמנעתי מכך.

בית קאמרנא

רבינו הגה"ק רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרנא זי"ע, וש"ב הרה"ק רבי יהודה צבי מרודול זי"ע, עלו ברצונם לנסוע אל הרה"ק רבי ישראל מרוזין זלה"ה. ושניהם התחפשו לסוחרים בלבושם והתנהגותם, ואף את רבי יודל השוחט לקחוהו אתם לדרכם (כי היתה הנסיעה נמשכת ימים אחדים, ורבינו לא אכל בשר אלא משהיטותו). והתלבשו כאחד הפשוטים, וכך הגיעו לסאדיגורא, ויסרו לאחד מבתי המלון לנוח מדרכם.

עוד לא הספיקו לנוח והנה שליחו של הרה"ק מרוזין באו, ואמרו לבעל האכסניא שהרבי מבקש מן הצדיקים שבאו, לסור אליו מיד, כי הוא רוצה לקבל את פניהם. ענה בעל המלון, שלא סרו צדיקים למלונו, ורק איזה סוחרים באו והנם נחים כעת. בעוד זמן מה חזר השליח ואמר בשמו של הרה"ק מרוזין שהוא מתכוון לאלה הסוחרים, ומבקשם שימהרו לבוא אליו.

כיון ששמעו כך, עמדו והחליפו את בגדיהם בגדי המשי שמדרכם ללבוש, והלכו לקבל את פניו. הרה"ק מרוזין הלך לקראתם וקיבלם בסבר פנים יפות ומאירות, ואמר להם:

הרה"ק רבי יוסף מאיר בן רבי שמואל צבי ווייס זצוק"ל מספינקא בעל האמרי יוסף ו' אייר תרס"ט

תולדותיו ושנות נעוריו

משפחת ווייס מעיר מונקאטש אשר דורי דורות היו תלמידי וחסידיו רבותינו הקדושים מזידיטשוב וקארמנא, אבי המשפחה היה הרה"ק רבי **אברהם ווייס זצ"ל**, אשר בסוף ימיו עלה להשתקע בארץ הקודש בעיר טבריה, ושם ספון וטמון בבית"ח העתיק חלקת תלמידי מרן אור שבעת הימים הבעש"ט זיע"א. השאיר אחריו ג' בניו הגאונים: בנו הגדול הרה"ק רבי **שמואל צבי רב"ד מונקאטש זצ"ל**, בנו השני הרה"ק רבי **יצחק אייזיק מסוואליבא זצ"ל** בעל חבית יצחק, ובנו השלישי הרה"ק רבי **מרדכי זצ"ל**, אשר עלה ביחד עם אביו לחונן את עפר ארץ הקודש. הבן הגדול רבי שמואל צבי אשר כאביו וכל בני המשפחה הסתופפו בצל רבותינו הקדושים, ומיוחד היה מבני היכלא של הרה"ק רבי **יהודה צבי מראזלא זצוק"ל** בעל הידעת קדושים. נשא לאשה את הרבנית מרת צירל בת הרה"ק רבי **צבי הירש אסטרייכער זצ"ל**, גם הוא מגדולי תלמידי רבותינו מזידיטשוב, ואף יסד השטיבל המפורסם בעיר מונקאטש על פי נוסח ומהגני רבותינו מזידיטשוב. ביום י"ט לחודש אדר תקצ"ח, נולד בביתם בנם הגדול ויקרא שמו בישראל **יוסף מאיר**, משחר ימיו הצטיין בשכלו החריף ויגע ועסק בתורה יחד עם אביו. ובהגיעו לגיל י"ב הלך להוסיף על שקידתו בבית דודו בסוואליבא, ובהגיעו לגיל שלוש עשרה חזר לבית הוריו. אך לא ארכו שם ימיו וקיים מאמר חז"ל הווי גולה למקום תורה ונסע לעיר הגדולה אונוואר ישיבת הגאון רבי **מאיר אייזנשטאדט זצוק"ל**, בהגיעו לשם נתקבל מיד לאחד מן המניין בישיבה בראותם מוחו החריף והשנון. אך לא ארכו שם הימים ובאמצע זמן החורף הראשון שהיה שם נסתלק ראש הישיבה המהר"ם א"ש ביום כ"ד טבת. עד סוף הזמן נשאר עם רבי יוסף מאיר ללמוד במחיצתו בראש הישיבה הגאון רבי **מנחם אייזנשטאדט זצ"ל**, ולקראת חג הפסח חזר לבית הוריו. אחר חג הפסח שם לדרך פעמיו לעיר חוסט לישיבת הגאון רבי **שמואל שמעלקי קליין זצוק"ל מסעליש** בעל היצור החיים, ובמשך שנתיים ימים יגע בתורה והיה משים לילות כימים ונעשה חביב בעיני כל רואיו.

נישואיו ושנות העמידה

בשנת תרי"ד נשא בזיו"ר בתו של הנגיד החסיד רבי **מרדכי מבורשא**, שקיבל על עצמו לזון ולפרנס את חתנו ובתו, למען אשר יהיה כל עתותיו בתורה ובעבודה, נודע ומפורסם היה עבודתו בעיר בורשא אשר עבד את קונו וכמעט לא מש מכותלי בית המדרש. עיר בורשא היה שייך לגליל וזיניץ ורוב בניה היו שייכים לעדת חסידיו וזיניץ, גם רבי יוסף מאיר נסע מפעם לפעם אל הרה"ק רבי **מנחם מנדל מוויזניץ זצוק"ל** בעל היצמח צדיק, ואף היה בשנת תרס"ו בשני ימי ראש השנה אצלו, וליום הכפורים נסע אל הרה"ק **השר שלום מבעלזא זצוק"ל**, וזכה להיות אצלו ביום האחרון לימי חייו. בקיץ תרי"ז חשד עליו עולמו כאשר אשת נעוריו נסתלק על פניו מבלי להשאיר זשי"ק, וחזר לבית הוריו בעיר מונקאטש, ובחורף שנת תרי"ח נודמנה לו זיווגו השני בתו של הנגיד רבי **מאיר מראשי הקהל דמונקאטש**. בסוף החורף נחלה רבי יוסף מאיר בדלקת ריאות קשה מאוד, וכאשר ראה אביו מצבו הלך לחלות פני הרה"ק רבי **יצחק אייזיק מזידיטשוב זצ"ל** שיעתיר בעד נפשו בנו, והבטיחו המהר"ם מראש להשימה שלימה ובלבד שיבוא אצלו, וכן היה שחזר לאיתנו הראשון, ולקראת שביעי של פסח נסע יחד עם אביו אצל רבם המהר"ם מזידיטשוב, ומאז נתקשר נפש הרב בתלמיד והיה מגדולי תלמידיו, מאז התחיל ליכנס בפרד"ס התורה ע"ד המסורה לנו מרבותינו הקדושים ולמעלה בקודש, עד שזכה ונעשה מגדולי מעתיקי השמועה בנסתרות התורה. כמו"כ נסע להסתופף בצל הרה"ק רבי **חיים מצאנז זצוק"ל** בעל הידברי חיים. אך גם בעיר מונקאטש לא ארכה לו שלוותו, כשמתחילה נשברה פת לחמו כשנתמעטה פרנסת חמותה שכלכלה אותו, ועל כלנה נתאלמן בשנית מאשתו הרבנית בהשאירה אחריה ג' בנות

יתומות רכות. ישועת ה' כערף עין כשתוך זמן קצר נודמנה לו זיווגו השלישית הרבנית מרת פעריל בת רבי **עזרא יעקב באש ז"ל** מעיר ספינקא, חוטר מגזע המקובל האלוקי רבי **נתן שפירא זצוק"ל** בעל הימגלה עמוקות, אז העתיק משכנו בעיר ספינקא, וממנה נולד לו בנו יחידו.

מבאר רבותינו

מכתב מרבינו **הדמשק אליעזר זיע"א**
אל תלמידו בעל **האמרי יוסף זצ"ל**

ב"ה יום ה' פ' וילך תרנ"ה לפ"ק
החיים והשלום וכט"ס לכבוד ידידי יד"נ וידיד כל בית ישראל, ה"ה הרב הצדיק הגאון אמיתי המפורסם לשבח ולתהלה כקש"ת מו"ה **יוסף מאיר בן צירל שליט"א**.
אחדש"ה מכתבו הגיעני ומאפס הפנאי לא יכולתי להשיב, ואברכו שיתחדש על כמעט"ה שנה טובה ומבורכת עם כל ב"ב ועם כל הנלווים אליו, שלום ידד נפשי אהובי לברכה מרובה בבית וגמר חותם חיים טוב עם כל ב"ב אמן.

אליעזר צבי סאפרין מקארמנא

בצל רבותינו הקדושים

רבינו הגאון הקדוש קודש הקדשים איש האלוקים רבי **יצחק אייזיק מקארמנא זיע"א** בעל היחיל הברכה, היה דרכו לנסוע בכל שנה ושנה אחר חג השבועות לכמה שבועות בעיר מונקאטש, אצל אנשי שלומינו לחזק את החסידים ואנשי מעשה אשר הסתופפו בצל הקודש, ובאותן השבועות היה רבי יוסף מאיר מתאבק בעפר רגליו וקבע מקום לתפילתו יחד עם רבינו, והדרך היה שרבינו היחיל הברכה היה מתפלל לפני העמוד מידי יום ביומו עד חזרת השי"ן ובחזרת השי"ן כיבד את רבי יוסף מאיר להתפלל לפני העמוד, וכן היה נשאר לסעוד בסעודה יחד עם רבינו, ושמע ולמד ממנו הרבה חכמה ויראה ודרכי החסידות המסורה לו מרבו רבינו שר בית הזוהר הגאון הקדוש רבי **צבי הירש מזידיטשוב זצוק"ל** בעל היצבי לצדיק, גם רבינו היחיל הברכה חיבבו ואמר לו: שיש לו ענף וחלק מנשמתו הטהורה. ולאחר הסתלקות המהר"ם מזידיטשוב איוה לנסוע אל רבינו בקארמנא, וגם רבינו היחיל הברכה שלח אליו שליח מיוחד שיבוא אליו, אך לא אסתייע ועד הכי והכי נסתלק רבינו היחיל הברכה. אחר הסתלקות שלושת תלמידי רבינו היצבי לצדיק: מזידיטשוב, הלא תמה: רבינו היחיל הברכה, והמהר"ם מזידיטשוב, והדברי חיים מצאנז, הפציע כשחר אורו של רבינו הגאון הקדוש שר בית הזוהר רבי **אליעזר צבי מקארמנא זיע"א** בעל הידמשק אליעזר, דולה ומשקה מתורת רבותינו הקדושים מזידיטשוב ומקארמנא, נסע רבי יוסף מאיר להסתופף בצירל, וכעבדיא קמיה מריא עמד לפניו אע"פ שהיה מבוגר ממנו בהרבה, ובהגיעו בנו רבי **יצחק אייזיק זצ"ל** בעל היחיל יצחקי לגיל המצוות, נסע אל העיר סעליש מקום שרבינו הידמשק אליעזר שהה שם לצורך רפיו, שיחנכו בהנחת תפילין בפעם הראשונה, אחר הסתלקותו נעשה גם כן מחותן עמו, כאשר בתו נישאה בזו"י עם הרה"ק רבי **יעקב משה מקארמנא זיע"א** בן רבינו הידמשק אליעזר.

בבית דין של מעלה

מעשה נורא מובא בכתבי הרה"ח רבי **ישראל פרקנפורטר הי"ד** בספרו 'זכרון קודש', בעת שהרה"ק רבי **יעקב משה מקארמנא זיע"א** היה בעיר לעמבערג, הגיע אליו אחד מתושבי העיר, וסיפר: שלפני כשלושים וחמש שנים היה רגיל לנסוע לעיר סטאניסלאוו לרגל מסחרו, ושם היו שלושה פקידים יהודים חפשיים, והרבה פעמים היה מתוכח עמם על היהדות, פעם אחת אמר אחד מהם: שבעבור שני זהובים מוכן הוא למכור לו את כל מצוותיו, והשנים האחרים יהיו העדים, ועשה העיסקא כדת וכדין, אע"פ שחשב שחבל להוציא את זה כל כך, לפני כשבוע ימים

הגיע אלי הפקיד שמכר לי את מצוותיו בחלום, ודרש ממני שאבטל את העיסקא, אחר שלפני זמן קצר נפטר ואין לו מנוחה בעלמא דקשוט, וענית לו: שהמכירה הוא מכירה ואין מה לעשות. בלילה השנית נשנה החלום פעם שנית, ועמדתי על דעתי שאין ברצוני לבטל המכירה, בלילה השלישית הגיע אלי ותבע אותי בבית דין של מעלה לדין תורה, כשהגעתי לבית הדין ראיתי שהאב"ד הוא אביך רבינו הגאון הקדוש בעל **הדמשק אליעזר**, ומימנו ישב **המהר"ם מבערזאן**, ומשמאלו ישב **האמרי יוסף**, וסידר הפקיד טענותיו שהמכירה בטל כי לא ידע ערכם של מצות והרי הוא מקח טעות, ואח"כ סידרתי טענותי שהרי אני נתתי לו ב' זהובים שלפני ל"ה שנה היה נחשב למטבע הגונה ובכסף הג"ל הייתי יכול להחיות אנשים, והאנשים האלו היו יכולים לעשות הרבה מצוות ביותר כוח וחשק ומצוה גוררת מצוה, ולפי החשבון הרי הייתי יכול להרוויח הרבה מצוות, והבית דין דן בטענותיהם, ופסקו לזכותי שאין אני מחויב לבטל המקח. בלילה הרביעית בא אלי שוב, ואמר לי: שאם אין אני מבטל המקח רוצה הוא לקחת אותי עמו, וכך לחמתי עמו במשך כל הלילה, וכן היה בלילה החמישית, והלכתי בעצבות ובעייפות מכל הדברים האלה, אמרה לי אשתי קודם סע אל העיר שהיה דר שם, וראה אם אמת הדבר שנפטר אותו פקיד, ואם אמת הדבר איעצך שתסע לבן הידמשק אליעזר האב"ד של ב"ד של מעלה רבי יעקב משה מקארמנא, ומה שיצוה לך לעשות אותו תעשה, ולכן הגעתי הנה לדעת מה לעשות, צויה לו המהר"ם: שישאר לשבות על שבי"ק וביום הראשון יאמר לו מה לעשות, הגיע יום הראשון אמר לו: באמת מצוות אין מחזירים אבל רחמנות עם הנפש, ולכן סע אל עיר סטאניסלאוו ותאסוף עשרה אנשים ויעלו על קברו ותלמד שם משניות ותאמר אח"כ קדיש ותשכור ב' אנשים שילמדו משניות לעילוי נשמתו ותזכה אותו במצוות חדשות.

איש על העדה

בעיר ספינקא מחוז מרמרוש פתח את חצירו הקדוש, ורבים מהגלילות הגיעו אליו ליהנות מזיו תורתו וקדושתו, גם פשוטי עם מצאו אצלו אוזן קשבת ונהנו ממנו עצה ותושיה, בין הבאים אצלו היה הרה"ק רבי **יהזקאל שרגא משינווא זצ"ל** הרה"ק רבי **חנניה יום טוב ליפא טיטלבוים זצ"ל** בעל היקדושת יום טוב הרה"ק רבי **יוסף מקאסני זצ"ל**, ומיום ליום רבו הנוסעים אליו, והיה מגדולי הדור בחבל מרמרוש ורבים שטחו אליו ספיקותיהם בחלכה בגללה ובנסתרו בניקשו ממנו הסכמתו לספריהם וכדו', סיפורי ישועות ונפלאות ראו אצלו במוחש, בעיר ספינקא בנה בעצמו בית מדרש גדול רחב ידים שישפיק לעדת החסידים, והוא בעצמו עמד על בנינו שיהיה בתכלית הקדושה ממסד ועד טפחות.

הסתלקותו ומורשתו

בחורף שנת תרס"ד נחלה מאוד אחר שנפל על הארץ ואחזו השבץ בצד ימינו, עדת חסידיו ספינקא התענו יום שלם לרפואתו וצום ובכי, אך התגבר על מחלתו והמשיך בכוחותיו הדלים את דרך עבודתו, אחר חג המצות תרס"ט גבר עליו מחלתו, וביום ו' באייר עלתה נשמתו לגנוי מרומים, וכבוד גדול עשו לו במותו, נטמן בעיר מלכותו ספינקא, בחודש אלול שנת תשל"ב העלו את עצמותיו בארץ הקודש ונטמן בבית החיים סגולה בפתח תקוה.

בנו יחידו הרה"ק רבי **יצחק אייזיק ווייס מספינקא זצ"ל** הי"ד בעל היחיל יצחקי, בנותיו הרבנית צירל אשת הגאון רבי **נחמן כהנא זצ"ל** אב"ד **ספינקא** בעל היארחות חיים, הרבנית אלטא חנה אשת הגאון רבי **אברהם יקיר רובינשטיין זצ"ל** נכד המהר"ם מבערזאן ובזו"י אשת הרה"ק רבי **יעקב משה מקארמנא זיע"א**, הרבנית מלכה אשת הגאון רבי **אביגדור פולאק מסיגעט זצ"ל**

השאיר אחריו ספרו **אמרי יוסף** על חמשה חומשי תורה.